

Ювілейні привіти "Укр. Роб. Вістям".

ВІД ФІЛІП СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ В ТІМІНС, ОНТ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" Філіп Стів. У.Р.Д. в Тімінс вітає наш дорогий часопис, котрий неухайно стоїть за інтереси робітників і боронить їх інтереси. В нинішню п'яту річницю існування нашого часопису ми кличемо: Хай живе "Українські Робітничі Вісті", одинокий український робітничий часопис в Канаді!

Хай і на далі "Укр. Роб. Вісти" ширять клясову просвіту серед трудящих мас Канади! Хай живе міжнародна робітничая преса!

М. Калмикевич, секр.

ВІД ФІЛІП СТОВ. У.Р.Д. В ПОРТЕДЖ ДА ПЕРІ, МАН.

Філіп Стіваршениа Укр. Роб. Дім в Портедж да Пері засилає "Українських Робітничих Вістей" з нагоди їх п'ятилітнього ювілею ширий привіт і бажає найкращого успіху в будучині, щоби вони могли далі розгорювати скалу темноти і вказувати українським працюючим масам правдивий шлях до кращого майбутнього.

Н. Горбач, секр.

ВІД ІНТЕР. РОБІТНИЧОГО Т-ВА В ДІ ПЕС, МАН.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" посилаємо ширий товариський привіт і бажаємо успіху в Вашій невпинній праці на просвітній і організаційній полі для добра робітничих мас. Шлемо також привіт всім читачам, передплатникам і прихильникам "Укр. Роб. Вістей".

Хай живе "Українські Робітничі Вісті" і їх невтомні співробітники!

Хай гинуть вороги!

М. Гоголюк, секр.

ВІД ВІДІЛІ СЕКЦІИ ЖЕН. РОБ. В ТРАНСКОНА, МАН.

Дорогий Товаришу Редактор! З нагоди п'ятилітнього ювілею, засилаємо "Українським Робітничим Вістям" — нашому борцеві і піонеру освіти, правди, свободи і поступу, як також і нашому товаришам редакторів, співредакторам і всім тим, що помогали видати нашу пресу — ширий і гарячий привіт!

Ми дуже високо цінімо значення нашої робітничої преси в Канаді і віримо, що наша преса — "Українські Робітничі Вісті" — творить славу сторінку в історії українсько-

го робітничого руху в Канаді, з якої то історії будуть горді будучі покоління українського робітництва.

Бажаємо якнайкращого успіху в майбутньому і прикликаємо на свою робітничу соціалістичну боротьбу і честь, що не відступимо від Тебе наш Дорогий Учителю, а будемо помагати оскільки, оскільки вистарчить наших сил.

Вітаємо й кличемо: Проч з ворогами поступу! Хай живе робітничая преса! Хай живуть "Українські Робітничі Вісті" в Канаді!

Відділ Секції Женщин-Робітниць в Трансконі.
А. Ренетіська, секр.

ВІД ТОВА. В. ПУРЧА, В ВЕЛБОРН, САСК.

Привіт "Українським Робітничим Вістям" — нашому дорогому ювілятові!

П'ять літ життя "Українських Робітничих Вістей" — це п'ять літ тяжкої й завзятої боротьби зі всіма нападами, клеветами "чужих" і "рідних" ворогів. Ще від того часу, як "Укр. Роб. Вісти" викрили роботу петлюрської делегації в Парижі — чорна сотня поїхала хмарити нашу газету, щоби знищити нашу газету.

Мене дуже здивувало, коли я почув, що "Українські Робітничі Вісті" будуть виходити три рази на тиждень. Я звертаюся до всіх товаришів робітників й фермерів, передплатників "Укр. Р.В.", щоби старались придбати свою газету. Я не хочу казати, щоби кожний зібрав більше, але якщо кожний теперішній передплатник придбає два нових, то це буде вже дуже добре. Я обіцяюся придбати десять щонайменше! Я не хвалюся, але виконаю свою обіцянку. А виконував я щиро і від 1919 року я придбав нашої газети багато передплатників.

То-ж без гарних слів: до роботи, товариші! Ось так просто кожний собі постановив, що маємо зібрати тільки то нових передплатників для "Укр. Роб. Вістей" і не устанемо до того часу, поки не виконаємо своєї постанови. Я багато не вимагаю, тільки щоби за три місяці "Українські Робітничі Вісті" мали 20 тисяч передплатників. Це, товариші, буде найкращим привітом і найкращим дарунком для нашої газети, для нашої організації і для нас самих. Виконаємо це і — маємо "Українські Робітничі Вісті" щодня!

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

В. Пуріч.

ВІД ТОВА. В. КУЗЬМІЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю їм свій ширший привіт і від широкого серця бажаю успіху.

"Українські Робітничі Вісті" є свідком здорового зерна між нами, робітниками. Сійте-ж, товариші, надалі між нами слова правди. Ці слова для нас є дорожчими перлинами. Хай смерть нашого вождя Леніна зміцнить Ваші сили до дальшої боротьби з ворогами робітництва. Ми стоїмо за Вами. Ми зуміємо відбити напади на нашу пресу. Нині, коли наша газета почала виходити три рази на тиждень, ми з подвійною енергією будемо її боронити і помагати матеріально "Українським Роб. Вістям". І доведемо до того, що на наступний рік "Українські Робітничі Вісті" будуть виходити щодня.

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе робітничая преса цілого світа!

Ю. Варанця.

ВІД ТОВА. Н. КНИША В МЕДІСІН ГЕТ, АЛТА.

В день п'ятилітнього ювілею, посилаю ширший пролетарський привіт "Українським Робітничим Вістям" і бажаю організації успіху в освітній і організаційній праці. Хай "Укр. Роб. Вісти" далі розганяють темряву, щоби найтемніші робітники й фермери побачили свій шлях та ставали в ряди організації. Ставаймо всі, товариші, передплатниками "Укр. Роб. Вістей" і приєднуймо нових. Хай це стане нашим обов'язком в цьому році!

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

Хай зростає один могутній пролетарський фронт!

Н. Книш.

ВІД ТОВА. В. НИКИФОРУКА В ФУТГІЛС, АЛТА.

В день п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю з далекого західного вуглевого району Альберти сердечний привіт нашої дорожньої газети "Українським Робітничим Вістям".

Довгождана мрія свідомого українського робітництва й фермерства, коли "Укр. Роб. Вісти" почали виходити три рази на тиждень — здійснюється. Цим ми радіємо. Це доказ, що трудові українські маси збають про свою газету. Від першого дня свого існування "Укр. Роб. Вісти" сміло обороняли інтереси робітників

ВІД Т. Ю. ВАРАНЦІ В МОНТРЕАЛ, КВЕ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю їм свій ширший привіт і від широкого серця бажаю успіху.

"Українські Робітничі Вісті" є свідком здорового зерна між нами, робітниками. Сійте-ж, товариші, надалі між нами слова правди. Ці слова для нас є дорожчими перлинами. Хай смерть нашого вождя Леніна зміцнить Ваші сили до дальшої боротьби з ворогами робітництва. Ми стоїмо за Вами. Ми зуміємо відбити напади на нашу пресу. Нині, коли наша газета почала виходити три рази на тиждень, ми з подвійною енергією будемо її боронити і помагати матеріально "Українським Роб. Вістям". І доведемо до того, що на наступний рік "Українські Робітничі Вісті" будуть виходити щодня.

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

Хай живе робітничая преса цілого світа!

Ю. Варанця.

ВІД ТОВА. Н. КНИША В МЕДІСІН ГЕТ, АЛТА.

В день п'ятилітнього ювілею, посилаю ширший пролетарський привіт "Українським Робітничим Вістям" і бажаю організації успіху в освітній і організаційній праці. Хай "Укр. Роб. Вісти" далі розганяють темряву, щоби найтемніші робітники й фермери побачили свій шлях та ставали в ряди організації. Ставаймо всі, товариші, передплатниками "Укр. Роб. Вістей" і приєднуймо нових. Хай це стане нашим обов'язком в цьому році!

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

Хай зростає один могутній пролетарський фронт!

Н. Книш.

ВІД ТОВА. В. НИКИФОРУКА В ФУТГІЛС, АЛТА.

В день п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю з далекого західного вуглевого району Альберти сердечний привіт нашої дорожньої газети "Українським Робітничим Вістям".

Довгождана мрія свідомого українського робітництва й фермерства, коли "Укр. Роб. Вісти" почали виходити три рази на тиждень — здійснюється. Цим ми радіємо. Це доказ, що трудові українські маси збають про свою газету. Від першого дня свого існування "Укр. Роб. Вісти" сміло обороняли інтереси робітників

ВІД Т. Н. ЯРЕМЧУКА В ФЕЯРМОНТ, ЗЛУ ДЕРЖ.

Посилаю свій гарячий привіт відважному борцеві "Українським Робітничим Вістям" з нагоди п'ятилітнього ювілею. Кожному читачеві відомо, як багато перенесли "Укр. Роб. Вісти" через напади рідних ворогів, що старались стерти їх з лиця землі. Однак не вдалося їм і не вдасться. Робітники з кожним днем освіджуються і робітничая преса зростає на погібель ворогам.

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

Н. Яремчук.

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМІЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю свій ширший привіт і бажаю успіху в майбутньому. "Укр. Роб. Вісти" від часу свого існування вказували правдивий шлях боротьби робітничим масам, несли між них слово правди й свідомості. Де тільки знаходився український робітник й фермер, вони приходили до него і кликали до науки, до боротьби за кращу долю. Закотімо-ж рукави і ми, товариші читачі, і від цього ювілею візьмемо шире до праці, нехай нашої зброї не бракує моральної, ні матеріальної сили, хай знає чорна сотня і її прихильники, що свідомий робітник й фермер розуміє значення своєї преси. "Українські Робітничі Вісті" виходять вже три рази на тиждень. Товариші, до праці! Від шістьлітнього ювілею наша газета повинна бути щодня!

Це буде найбільшою нашою побідною над ворогом.

Нині не тільки "Українські Робітничі Вісті", але й все свідоме українське робітничтво святкує п'ятилітній ювілей своєї газети.

Хай живе й розвиваються "Українські Робітничі Вісті"!

І. Кузьмич.

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМІЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю свій ширший привіт і бажаю успіху в майбутньому. "Укр. Роб. Вісти" від часу свого існування вказували правдивий шлях боротьби робітничим масам, несли між них слово правди й свідомості. Де тільки знаходився український робітник й фермер, вони приходили до него і кликали до науки, до боротьби за кращу долю. Закотімо-ж рукави і ми, товариші читачі, і від цього ювілею візьмемо шире до праці, нехай нашої зброї не бракує моральної, ні матеріальної сили, хай знає чорна сотня і її прихильники, що свідомий робітник й фермер розуміє значення своєї преси. "Українські Робітничі Вісті" виходять вже три рази на тиждень. Товариші, до праці! Від шістьлітнього ювілею наша газета повинна бути щодня!

Це буде найбільшою нашою побідною над ворогом.

Нині не тільки "Українські Робітничі Вісті", але й все свідоме українське робітничтво святкує п'ятилітній ювілей своєї газети.

Хай живе й розвиваються "Українські Робітничі Вісті"!

І. Кузьмич.

ВІД ТОВА. І. КУЗЬМІЧА, ШКАГО, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

З нагоди п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей" засилаю свій ширший привіт і бажаю успіху в майбутньому. "Укр. Роб. Вісти" від часу свого існування вказували правдивий шлях боротьби робітничим масам, несли між них слово правди й свідомості. Де тільки знаходився український робітник й фермер, вони приходили до него і кликали до науки, до боротьби за кращу долю. Закотімо-ж рукави і ми, товариші читачі, і від цього ювілею візьмемо шире до праці, нехай нашої зброї не бракує моральної, ні матеріальної сили, хай знає чорна сотня і її прихильники, що свідомий робітник й фермер розуміє значення своєї преси. "Українські Робітничі Вісті" виходять вже три рази на тиждень. Товариші, до праці! Від шістьлітнього ювілею наша газета повинна бути щодня!

Це буде найбільшою нашою побідною над ворогом.

Нині не тільки "Українські Робітничі Вісті", але й все свідоме українське робітничтво святкує п'ятилітній ювілей своєї газети.

Хай живе й розвиваються "Українські Робітничі Вісті"!

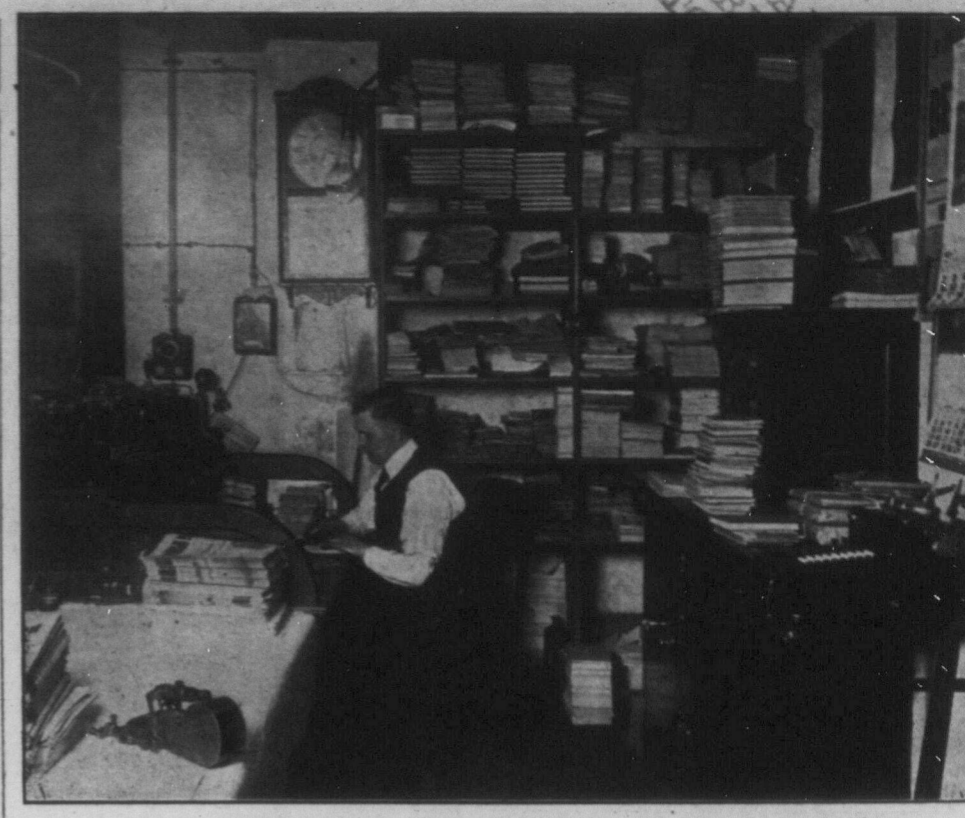
І. Кузьмич.

ВІД Т. Н. ЯРЕМЧУКА В ФЕЯРМОНТ, ЗЛУ ДЕРЖ.

Посилаю свій гарячий привіт відважному борцеві "Українським Робітничим Вістям" з нагоди п'ятилітнього ювілею. Кожному читачеві відомо, як багато перенесли "Укр. Роб. Вісти" через напади рідних ворогів, що старались стерти їх з лиця землі. Однак не вдалося їм і не вдасться. Робітники з кожним днем освіджуються і робітничая преса зростає на погібель ворогам.

Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

Н. Яремчук.

Адміністратор видавництва "Українських Робітничих Вістей" при праці.

ВІД ТОВА. М. ШЕВЦОВА В НЮАРКУ, ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ.

Дорогі Товариші! В п'яту річницю існування "Українських Робітничих Вістей" засилаю Вам ширший пролетарський привіт.

Нехай живуть "Українські Робітничі Вісті", які є найсвідомішою зброєю проти ворогів робітництва!

Нехай живе солідарність всесвітнього пролетаріату і робітничая преса!

З ширим тов. привітом,

М. Шевців.

МІЙ ПРИВІТ "У.Р.В." В ДЕНЬ П'ЯТІЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ.

Дня 22. марта мине п'ять літ, як появилася "Українські Робітничі Вісті". Нині українське робітничтво на канадській землі святкує велике свято і гордо підносить прапор своєї класової свідомості і в цей день із тисячних робітничих грудей гомонить дзвінкий голос: Хай живе "Українські Робітничі Вісті"!

О, що-ж радість для мене, коли нині я з тисячами українських робітників святкую п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей". Це є велика радість для всіх нас робітників бо це наша п'ятилітня праця, наш великий здобуток над всіми ворогами української працюючої еміграції.

Велика честь і слава всім будівничим "Українських Робітничих Вістей", що зуміли поставити свою дорогу газету на так високий щабель й розвинули її до такої великої й найбільшою робітничою газетою в Канаді.

І одночасно "Українські Робітничі Вісті" є найбільше поширеною українською газетою в Канаді — це мусить признати нам наші класові вороги з "патріотичного" табору. Як колесо поступу йде вперед, так і з ним класова свідомість українських робітників крок за кроком поступає, зміцнюючи свою організаційну, свідомість, складаючи свої лепти на жертвенник робітничої справи.

Якщо поглянемо п'ять років тому назад, коли появилася "Українські Робітничі Вісті" після заборони "Робочого Народу", — то побачимо, що у

вініпегських товаришів була класова відержаність, бо вони не зважаючи на так строгі переслідування, приступили до видавання нової газети "Укр. Роб. Вістей". Вони перші були відповідальні за все і перші були наражені на переслідування та арешти — але їхня кріпка віра в класову свідомість українських робітників, котрі жили порозкидувані по всіх закутках Канади, доказали, що вони буди праві. А в слід за цим відкликнулись і поспішили за допомогою українські робітники зі всіх закутків Канади. Так, і я щиро привітав повнившу нову газету "Укр. Роб. Вісти", бо це мій і тисяч моїх товаришів дороговказ, це наша зброя, котра розбиває скалу темноти.

"Українські Робітничі Вісті" пережили немало нападів зі сторони буржуазії, а найбільше від своєї "рідної", української. Але історія доказала правильність твердження "Укр. Роб. Вістей", і тому нині вони є горю, вони є вітхом та дороговказом і ширим приятелем укр. робітництва в Канаді. Есе один здобуток — вітха для нас, а це що наша газета від 1. марта побільшлася, бо виходить вже три рази на тиждень.

В день п'ятилітнього ювілею ставаймо всі передплатниками "Укр. Роб. Вістей"!

Всі враз, всі як один! Так щоби в 6-ту річницю "У.Р.В." були щодня!

Хай живе "У.Р.Вісти"!

Іван Ліляк.

Велика радість для мене, коли нині я з тисячами українських робітників святкую п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей". Це є велика радість для всіх нас робітників бо це наша п'ятилітня праця, наш великий здобуток над всіми ворогами української працюючої еміграції.

Велика честь і слава всім будівничим "Українських Робітничих Вістей", що зуміли поставити свою дорогу газету на так високий щабель й розвинули її до такої великої й найбільшою робітничою газетою в Канаді.

І одночасно "Українські Робітничі Вісті" є найбільше поширеною українською газетою в Канаді — це мусить признати нам наші класові вороги з "патріотичного" табору. Як колесо поступу йде вперед, так і з ним класова свідомість українських робітників крок за кроком поступає, зміцнюючи свою організаційну, свідомість, складаючи свої лепти на жертвенник робітничої справи.

Якщо поглянемо п'ять років тому назад, коли появилася "Українські Робітничі Вісті" після заборони "Робочого Народу", — то побачимо, що у

вініпегських товаришів була класова відержаність, бо вони не зважаючи на так строгі переслідування, приступили до видавання нової газети "Укр. Роб. Вістей". Вони перші були відповідальні за все і перші були наражені на переслідування та арешти — але їхня кріпка віра в класову свідомість українських робітників, котрі жили порозкидувані по всіх закутках Канади, доказали, що вони буди праві. А в слід за цим відкликнулись і поспішили за допомогою українські робітники зі всіх закутків Канади. Так, і я щиро привітав повнившу нову газету "Укр. Роб. Вісти", бо це мій і тисяч моїх товаришів дороговказ, це наша зброя, котра розбиває скалу темноти.

"Українські Робітничі Вісті" пережили немало нападів зі сторони буржуазії, а найбільше від своєї "рідної", української. Але історія доказала правильність твердження "Укр. Роб. Вістей", і тому нині вони є горю, вони є вітхом та дороговказом і ширим приятелем укр. робітництва в Канаді. Есе один здобуток — вітха для нас, а це що наша газета від 1. марта побільшлася, бо виходить вже три рази на тиждень.

В день п'ятилітнього ювілею ставаймо всі передплатниками "Укр. Роб. Вістей"!

Всі враз, всі як один! Так щоби в 6-ту річницю "У.Р.В." були щодня!

Хай живе "У.Р.Вісти"!

Іван Ліляк.

П'ЯТЬ РОКІВ ТОМУ НАЗАД, А НИНІ.

Пам'ятаю, якби нині. Це було під вечір. Я сидів коло стола і читав маленьку брошуру п. н. "Історія Червоного Прапора". До хати увійшов мій близький товариш і подав мені листа, котрого він відібрав з пошти.

Лист був від товаришів з Вінніпегу, в якім повідомляли мене, що з днем 22. марта виїде перше число нової робітничої газети — "Українські Робітничі Вісті".

"Старайтеся придбувати передплатників, бо наш попередній адресар змінився". Не маю ніякого способу, щоби оповістити наших попередніх передплатників про видавання нашої нової газети".

Для мене було досить ясно. Я відразу зрозумів обставини, серед яких находились наші вініпегські товариші.

"Старайтеся придбувати передплатників, бо наш попередній адресар змінився". Чи потрібно мені пояснювати? А хіба я не читав в "льовальній українській патріотичній" пресі, що "а більшовицької друкарні "Роб. Народ" вивезено тона небезпечної літератури"? Там й адресар "небезпечний".

— Що ж робити? — думав я. — Придбувати передплатників, але як? Як мені зайти до тих людей, котрі проклинали мене за те, що "одурив" їх на "Роб. Народ"? Думав я і ставив собі різкі питання. Бо це ж не були жарти! Люде проклинали мене за те, що "Р.Н." "перестав" до них приходити. Вони прямо говорили, що "нас кілька" "халпнули" гроші і адержали даліше видавання "Робочого Народу".

Взяв я книжку і почав читати даліше:

"Великий чоловік, котрий мого, але не хоче освідомити робітників і вести їх проти їхніх гнобителів панів, є своїм підприцем суспільних паразитів і економічної неволі, такий індивід не є нічим іншим, лише ворогом поступу людства".

— Чи це відноситься й до мене? — ставив я собі питання.

— Так. В робітничих рядах, а спеціально між Українцями — думав я собі — майже немає високо титулованих "інтелектів", отже робота припадає на мене. Хоч не освідомляти, то помагати тим, котрі можуть освідомити, бо інак-

ше я буду "підприцем суспільних паразитів", буду "ворогом поступу людства".

Таким я не хотів бути і рішив таки того самого вечера піти за передплатою на "Українські Робітничі Вісті".

Наших товаришів моєї місцевості трохи розгоріли і вони повиядили. Осталось лише кілька фамілійних.

Пішов я до одного із тих товаришів, а товаришима звалися по організації Укр. Соц. Дем. Партії. Він носив малу дитину на руках і раз-у-раз поглядывав у вікно.

— Де ж жінка?

— Пішла до сповіді.

— До сповіді?

— Так, до сповіді.

— А це ж як?

— Так, як бачили. Я соціаліст — революціонер — сказав він з насмішкою, — а моя жінка католичка. Не хоту робити субординації в хаті. Вона приїде сама. Тому два роки, вона сповідалась чотири рази в рік, а тепер лиш раз. Так, що вона все гаразд.

— Я з важкою справою до тебе. Нині почали видавати нову газету — "Українські Робітничі Вісті". Треба передплатників і фонду.

— Коли так, то підемо.

За пару хвилиן повернула жінка від сповіді, товариш сказав, що йде до Дюва "шарну-

ти" два-три рази в карті і жінка не мала нічого проти того. Зайшли в першу хату. Чоловік читав "Канад. Фермера" в польській мові та кляв, що не розуміє.

— Ми збираємо передплату на нову українську робітничу газету, — сказав товариш.

— На нашої мові?

— На англійській і українській, бо так вимагає закон. Можливо, що пізніше буде виходити лише в українській мові, — пояснив я чоловікові.

Чоловік пошептав до жінки, віняв два долари і подав товаришеві.

— Вже є початок, — сказав товариш зачиняючи фіртку.

В наступному домі не одержали нічого, сказали, що вже "попеклися" на "Робочий Народ".

Піхидимо до третьої хати. Крик, гук, грають на гармонію, скрипку і цимбали. Выгукують і виспівують, аж хата холодно ходить.

"Казали ми кури пасти, Горох молотили, Кури яйця погубили, Мене хтіли бити".

— Ей богу, наші! — крикнув товариш.

— Де там "наші". Тут можемо й "облазити".

— Чорт бери! Що з тебе?

— А що це має спільного з

революцією?

— Має чи не має, а ми ходили!

Зайшли в хату. "Оркестра" стала, все стало і звернулось до нас.

— Ми збираємо на нову робітничу газету. Збираємо передплату і вільні датки на пресовий фонд, — говорив товариш без страху.

"Співаки" глянули один на другого, спитали, як називається газета і скинули на всім цілорічних передплат і десять доларів пресового фонду. Ми списали адреси, подикували і вийшли.

— Бач, — сказав товариш, що виробляють? Це продукт української продажно преси. Оголошували лікери в своїх газетах, чим й агітували до підлятки і розпусту. Не стало лікерів, то вони самі роблять "гом-бру" і "вживають" світа.

Требайти з нею й між п'яків і всюди, всюди, в найтемнішіх кутках. Треба бути відважним, а не безаливов бабою. А хто ступає, тому й відчинають.

Обійшли ми так около двайцять хат. В одній давали, в двій відмовляли, а з одної хати, то жінка мтілюла нас вигнала.

— Не потрібно мені вашої газети, — кричала вона — ви чортком підляти!

Це було п'ять років тому назад. А нині? Нині справа інша. В той час одинока У.С.Д.П. була розбита. Істнували лише якісь "патріотичні" та католицькі організації, котрі були богу духа нині. Робітничої організації не було. Але "вродилась" наша преса, вродилась й організація.

Якщо навіть не можна собі представити, коли і як те все повстало.

Величавий Український Робітничий Дім, а при нєму сильна організація. Співальний гурток, аматорський гурток, просвітний гурток, диточа школа, диточа мандолинова оркестра, мітінги, дискусії, відчитування книг, спільне читання книжок і газет, а всім тим завідували діла Укр. Роб. Дому і відділення Секції Женщин-Робітниць.

В організації всі передплатники "Укр. Роб. Вістей". Всього газети треба, як мертві! Треба йти з нею й між п'яків і всюди, всюди, в найтемнішіх кутках. Треба бути відважним, а не безаливов бабою. А хто ступає, тому й відчинають.

Обійшли ми так около двайцять хат. В одній давали, в двій відмовляли, а з одної хати, то жінка мтілюла нас вигнала.

— Не потрібно мені вашої газети, — кричала вона — ви чортком підляти!

Франко:

"Книги — морська глибина; хто їх пізнав аж до дна, той хоч і труду навдосить, — Львівські перли вносити".

І справді, що "дівні" перли вносити? Завдяки нашої пресі і нашої робітничій літературі, як також й нашим передовим працівникам, ми нині стали людьми. Ми нині сильні. Ми величаві, з яким хочуть, чи не хочуть, мусять числитись наші "близькі" і даліні вороги.

Передові товариші є творцями нашої преси, а наша преса є творцем нашої сильної і величавої організації — Товаришів Українських Робітничих Вістей в Канаді.

Від чого наші близькі "приятелі" відпекуються, — ми тим гордимось. Це наш найбільший культурний здобуток, це наша праця, наша кєрвавіця, це — Ми.

І в п'яту річницю засновання нашої робітничої газети, ми можемо крикнути на все горло:

Проч з підприцями суспільних паразитів і економічної неволі!

Проч з ворогами поступу людства!

Хай живе сильна робітничая преса!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісти" три рази на тиждень!

Сильновересель.